książka o Brian Tracy

Dobra organizacja nie polega na tym, żeby mieć ład w szufladach i kolorowe etykiety na segregatorach. To jest bardziej techniczna sprawa: sprawiasz, że ważne działania stają się łatwiejsze do rozpoczęcia, trudniejsze do przeoczenia i mniej podatne na chaos. Kiedy robisz to konsekwentnie, przestajesz żyć w trybie gaszenia pożarów. Zaczynasz działać według własnych priorytetów, a nie według tego, co akurat zadzwoniło, napisało albo wpadło do kalendarza.

W podejściu Briana Tracy do organizacji powraca jedna myśl: nie musisz mieć „idealnego systemu", musisz mieć system, który znika z pola widzenia, a jednocześnie prowadzi cię do skutecznych decyzji. Poniżej znajdziesz 7 kroków, ułożonych tak, żeby dało się je wdrożyć w realnym życiu, nawet jeśli masz dużo spraw na głowie i czasem nie masz czasu na dopieszczanie narzędzi.

Zacznij od porządku w tym, co jest w twoim zasięgu

Organizacja zwykle zaczyna się od czegoś banalnego, ale niezwykle upierdliwego: człowiek gromadzi zobowiązania i informacje szybciej, niż potrafi je przetworzyć. W efekcie narasta „bałagan poznawczy". Nawet jeśli fizycznie wszystko leży na miejscu, w głowie krążą niedokończone wątki, a one kradną energię i skupienie.

Krok pierwszy w ujęciu Tracy to uświadomienie sobie, że twoim zadaniem jest zarządzanie własnym czasem i uwagę trzymać na *książka o sukcesie Brian Tracy* rzeczywistości, a nie na domysłach. W praktyce chodzi o zebranie w jedno miejsca tego, co cię rozprasza: lista zadań, terminy, sprawy do załatwienia, informacje do przeczytania, projekty, które „jeszcze nie są gotowe". Dopiero wtedy możesz powiedzieć: co jest pilne, co ważne, a co może poczekać albo wcale nie jest twoim problemem.

Jeśli pracujesz w biurze, najczęściej problemem nie są „zadania", tylko brak wspólnej skrzynki na decyzje. Jeden wątek siedzi w poczcie, drugi w komunikatorze, trzeci w notatkach na telefonie, czwarty w kalendarzu, a piąty w głowie. Rozwiązanie jest proste, choć nie zawsze przyjemne: przestań trzymać część życia poza systemem.

W mojej pracy wielokrotnie widziałem, że wystarczy jedna porządna sesja „przeniesienia" i nagle okazuje się, że połowa rzeczy nie wymaga natychmiastowego działania. Wymaga jedynie wpisania ich do właściwego miejsca i ustalenia daty albo kolejnego kroku. To jest pierwsza wygrana, bo odzyskujesz poczucie kontroli.

Zdefiniuj cele tak, żeby można było je realizować od razu

Cele często brzmią dobrze na papierze, ale w praktyce są zbyt ogólne. „Lepsza organizacja", „więcej klientów", „rozwój kompetencji", „zdrowiej żyć" - to są kierunki, nie zadania. Z takimi hasłami organizacja nie ma czego „chwycić", więc zaczynasz działać chaotycznie: raz coś, raz nic, bo nie ma ostrych granic.

Krok drugi w podejściu Tracy polega na jasnym określeniu, co dokładnie chcesz osiągnąć. Nie jako hasło, tylko jako efekt, który da się rozpoznać. Jeżeli chcesz rozwijać kompetencje, doprecyzuj, co konkretnie opanujesz i jak sprawdzisz postęp. Jeśli celem jest pozyskanie klientów, określ, jakich klientów i w jakim rytmie będziesz działać. Dla jednych będzie to liczba rozmów, dla innych liczba ofert, dla jeszcze innych liczba odpowiedzi na zapytania.

Ważny szczegół: cele muszą dawać się przełożyć na kroki. W przeciwnym razie każdy dzień staje się przeglądem ambicji, a nie realizacją planu.

Żeby to poczuć, możesz zadać sobie jedno pytanie, które weryfikuje jakość celu: gdybym miał wziąć pierwszy mały krok jutro rano, co bym zrobił? Jeśli nie potrafisz odpowiedzieć w jednym zdaniu, cel jest prawdopodobnie

zbyt mglisty.

Porządkuj zadania według priorytetów, nie według emocji

Jednym z najczęstszych błędów jest mieszanie priorytetu z pilnością. Pilne jest to, co wywołuje stres tu i teraz. Priorytetne jest to, co realnie przesuwa cię w stronę celu. Pilność bywa głośna, priorytety bywa ciszej, ale to one odpowiadają za wyniki.

Krok trzeci Tracy to wyraźne rozróżnienie priorytetów i ograniczenie wpływu „najgłośniejszego tematu". Jeśli masz listę spraw, uczysz swój mózg kolejności: najpierw to, co najważniejsze, potem reszta. Nie oznacza to, że ignorujesz drobne sprawy, tylko że nie pozwalasz im ustawiać harmonogramu.

W praktyce pomaga prosta decyzja: przypisz każdemu zadaniu kategorię, a potem trzymaj się jej w pracy dnia. Wiem, że brzmi to jak schemat, ale działanie schematów w organizacji jest normalne, bo mózg nie powinien każdego dnia wymyślać na nowo, co ma znaczyć „najważniejsze".

Jeśli nie chcesz wchodzić w skomplikowane metody, wystarczą trzy poziomy: działania kluczowe dla celu, działania ważne, ale nie krytyczne, oraz rzeczy „operacyjne", które utrzymują sprawność. Gdy to sobie uporządkujesz, przestajesz reagować emocjami.

Planuj dzień z myślą o energii, nie tylko o godzinach

Krok czwarty Tracy to codzienny plan oparty na tym, co naprawdę ma znaczenie. Nie chodzi o szczegółowy harmonogram co do minuty. Chodzi o to, żeby dzień miał „rdzeń" i żebyś wiedział, co zrobisz, zanim zaczniesz łapać tematy z zewnątrz.

W wielu organizacjach ludzie planują w sposób formalny: kalendarz zapełniony spotkaniami, a między nimi puste miejsce, które w praktyce zostaje zjedzone przez nieprzewidziane sprawy. Ja wolę plan, który zostawia bufor i uwzględnia energię. Najczęściej najlepsze okna produktywności są krótsze, niż nam się wydaje, i to zwykle one decydują o tym, czy projekt ruszy.

Z mojego doświadczenia: jeśli masz dwa zadania o wysokiej wadze, nie próbuj ich „wciskać" w jeden długi blok. Lepsze efekty daje podzielenie dnia na część wymagającą skupienia i część, w której odpowiadasz, przeglądasz, koordynujesz. Dzięki temu nie cierpisz w połowie dnia, gdy spada koncentracja.

Trik organizacyjny jest taki: w planie dziennym wybierz zadania, które mają realny wpływ na cele, i zrób je zanim dzień wpadnie w tryb reaktywny. To jest największa różnica między planem „na papierze" a planem, który działa.

Wprowadź rytm przeglądów, żeby system żył

Nawet najlepszy plan się rozjeżdża, jeśli nie masz rytmu korekty. Wiele osób robi porządek raz, a potem przez tygodnie wraca do chaosu, bo nowe sprawy, zmiany priorytetów i pojawiające się zależności nie trafiają do właściwego miejsca.

Krok piąty Tracy to regularna kontrola postępów i aktualizacja priorytetów. Nie musi to być codzienna biurokracja. Chodzi raczej o krótkie pętle informacji: sprawdzasz, co masz, co zrobiono, co utknęło i co trzeba przestawić. Jeśli tego nie robisz, system zaczyna udawać, że działa, podczas gdy w rzeczywistości coraz bardziej odbiega od rzeczywistości.

Przegląd może być cotygodniowy i wtedy obejmuje projekty oraz terminy. Może być codzienny, krótki, z naciskiem na plan na dziś. W praktyce sprawdza się podejście: codziennie krótko, raz w tygodniu pełniej. Dzięki

temu nie utkniesz w „porządkowaniu”, tylko utrzymasz system w ruchu.

Poniżej porządkuję te pięć pierwszych kroków w formie, którą łatwo przepisać do własnych notatek.

1. Zbierz w jedno miejsca to, co cię rozprasza i co wymaga decyzji.
2. Ustal cele w sposób mierzalny i możliwy do przełożenia na działania.
3. Nadaj zadaniom priorytet według celu, nie według pilności.
4. Zaplanuj dzień wokół zadań kluczowych, z uwzględnieniem energii.
5. Wprowadzaj rytm przeglądów, żeby system nie rozjeżdżał się z rzeczywistością.

Najpierw decyzja, potem działanie (i mniej „zaczynam”, więcej „kończę”)

W organizacji jest paradoks. Ludzie myślą, że problemem jest brak czasu, a często problemem jest brak decyzji. Zaczynasz liczyć, szukać, rozkładać i przygotowywać, a dopiero potem okazuje się, że nie ustaliłeś, czym dokładnie jest „zrobione”. Wtedy działanie nie domyka się i wraca w kolejnych godzinach lub dniach.

Krok szósty Tracy uderza w sedno: skupiaj się na tym, co prowadzi do ukończenia i co daje widoczny efekt. W moim przypadku najtrudniejsze było nauczenie się zamykania zadań w sensownych ramach. Nie chodzi o perfekcję. Chodzi o jasny koniec.

Przykład: jeśli masz przygotować prezentację, to „zrobione” nie znaczy „otwarte w PowerPoincie”. Zrobione znaczy: gotowe slajdy, właściwy zestaw argumentów, dopięty format i wersja, którą można wysłać. Brzmi to szkoleniowo, ale różnica między „otwarte” a „wysłane” jest ogromna. Gdy to doprecyzujesz, masz mniejszą skłonność do odkładania w nieskończoność.

W praktyce pomaga reguła domykania: kiedy planujesz zadanie, dopisz w głowie lub w notatce, jak wygląda moment zakończenia. To działa szczególnie dobrze przy zadaniach administracyjnych, które lubią się rozmywać: rozliczenia, wnioski, odpowiedzi, dokumenty. Tam łatwo utknąć w „jeszcze chwilę dopracuję”.

Ustal kolejność i wykonuj pojedynczo, bez ciągłego przełączania się

Krok siódmy Tracy dotyczy konsekwencji w realizacji: wprowadzaj dyscyplinę wykonywania jednego zadania w danym czasie. Wielozadaniowość brzmi jak produktywność, ale w praktyce często oznacza ukryty koszt przełączania uwagi i rosnący czas potrzebny na powrót do właściwego toru.

W realnym życiu przełączanie dzieje się samo: mail, telefon, komunikator, ludzie, „krótka sprawa”, która nie jest krótka. Dlatego ważniejsza od dobrych intencji jest konstrukcja dnia. Jeśli zaplanujesz bloki na głęboką pracę, a komunikację zamkniesz w oknach, twoja koncentracja przestanie być pożyczana od własnego czasu.

Z doświadczeń wielu osób, także u mnie, działa prosta zasada: zadania wymagające myślenia nie mieszają się z zadaniami wymagającymi reagowania. Reagowanie ma swoje miejsce, ale nie w środku pracy nad projektem. Inaczej projekt będzie zawsze „prawie gotowy”, a ty będziesz żyć w stanie ciągłego wchodzenia i wychodzenia.

Poniżej drugi i ostatni zestaw listy, żeby domknąć 7 kroków w czytelny sposób.

6. Koncentruj się na efektach i kończ zadania w określonych ramach, nie w pół-stanie.
7. Utrzymuj porządek wykonania: pojedyncze zadania w blokach, ogranicz przełączanie uwagi.

Jak to wdrożyć, jeśli masz chaos zamiast wolnej przestrzeni

Najczęstsze pytanie brzmi: „OK, brzmi sensownie, ale jak to robić, gdy mam za dużo i cały czas coś wpada?”. Tu wchodzi praktyka, czyli zgoda na kompromisy.

Po pierwsze, nie zaczynaj od idealnej organizacji. Zacznij od małego „minimum użyteczności”. Dla wielu osób będzie to jedno miejsce na zadania, jeden kalendarz na terminy i krótkie sprawdzenie priorytetów rano. Jeśli dziś masz pięć źródeł, celem nie jest od razu wymienić całego systemu, tylko ograniczyć liczbę miejsc, w których twoja uwaga „nie wie, gdzie ma być”.

Po drugie, ustal stałe momenty decyzji. W organizacji najbardziej kosztowne jest podejmowanie decyzji w stresie i w biegu. Jeśli masz rytm przeglądu, to decyzje są podejmowane w planowanym czasie. To zmniejsza ryzyko, że zareagujesz na nowy temat kosztem najważniejszego.

Po trzecie, wybieraj „pierwsze zwycięstwo” dnia. Niech to będzie małe zadanie o wysokiej wartości, które rusza kolejne kroki. Na przykład: jeśli projekt utknął, pierwszym krokiem może być przygotowanie pierwszego szkicu albo zebranie danych. Wtedy dzień ma ruch, nawet jeśli reszta spotkań pójdzie swoim rytmem.

I ważna rzecz: jeśli w twoim kalendarzu jest dużo spotkań i obowiązków, zorganizuj sobie obronę koncentracji. To nie jest egoistyczny kaprys, to warunek realizacji celów. W praktyce oznacza to, że plan dzienny ma przynajmniej jeden blok, którego nie oddajesz innym sprawom.

Typowe pułapki, które psują organizację (i jak je obejść)

W organizacji łatwo wpaść w kilka nawyków, które z czasem robią więcej szkody niż chaos.

Pierwsza pułapka to „planowanie wszystkiego”. Kiedy wpisujesz w kalendarz zbyt dużo, system przestaje odzwierciedlać rzeczywistość. Niby jesteś zajęty, ale nie masz przestrzeni na poprawki. Skończy się to tym, że codziennie przekreślasz kolejne punkty i rośnie poczucie porażki. Lepsza jest zasada realistycznego marginesu: zaplanuj rdzeń dnia i zostaw bufor na to, co nie zależy od ciebie.

Druga pułapka to zbyt ogólne cele, o których pisałem wcześniej. Jeśli cel nie ma pierwszego kroku, to w praktyce staje się „ładnym tłem”. Organizacja wtedy nie ma do czego wrócić.

Trzecia pułapka to brak domykania. Jeśli zadanie jest wciąż „prawie gotowe”, system zaczyna generować kolejne wyjścia awaryjne, bo wszystko się piętrzy. Rozwiązaniem jest doprecyzowanie kryterium zakończenia. Kiedy człowiek wie, co znaczy finish, ma mniej powrotów i mniej wahań.

Czwarta pułapka to brak przeglądu. Nawet jeśli wszystko robisz dobrze, świat się zmienia. Nowe informacje, zmiany priorytetów, przesunięte terminy. Bez rytmu korekty system staje się mapą nieaktualną.

Przykład dnia według kroków Tracy, bez teatralnych efektów

Załóżmy, że pracujesz nad projektem, do tego reagujesz na bieżące sprawy i masz kilka spotkań. Co możesz zrobić, żeby te siedem kroków zadziałało?

Rano porządkujesz rzeczy, które wymagają decyzji, i wybierasz zadania kluczowe. Najpierw działa priorytet, potem reszta. Ustalasz, co jest celem twojego bloku pracy, i dopiero w drugiej kolejności wchodzisz w korespondencję. Jeśli coś pilnego przychodzi w czasie skupienia, notujesz to na osobnej liście i wracasz po zakończeniu bloku. Po południu robisz część operacyjną: odpowiedzi, organizacja, uzgodnienia. Na końcu dnia masz krótkie domknięcie: co jest zrobione, co przechodzi na jutro i co trzeba przestawić.

Brzmi prosto, ale to właśnie prostota jest skuteczna. Organizacja nie polega na wielkich rewolucjach. Polega na powtarzalności decyzji i na tym, że twoje działania są spójne z celami.

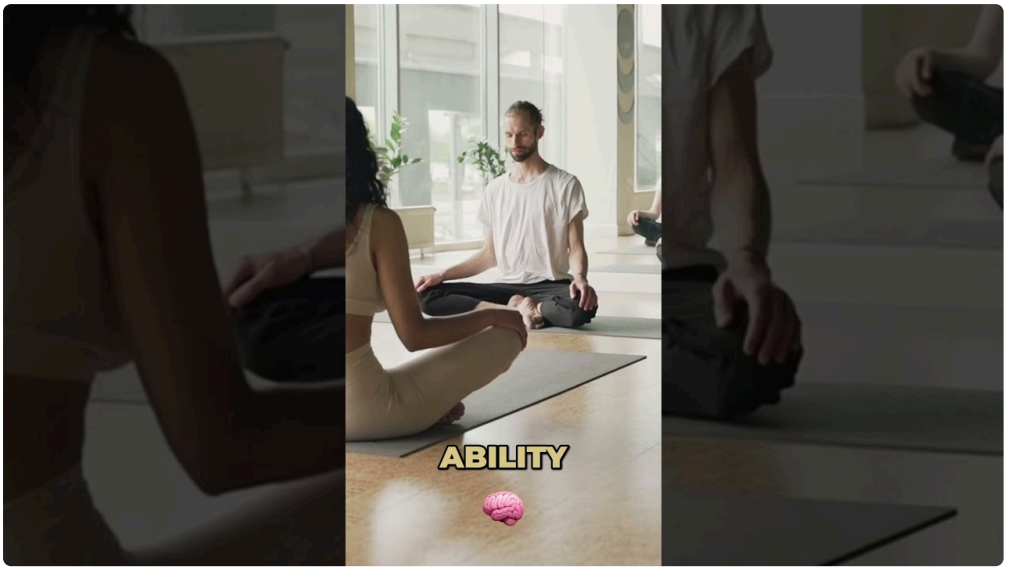

Na co uważać, jeśli masz dużo pracy twórczej albo pracę „na ludzi”

Nie każda branża działa tak samo, ale logika kroków Tracy pozostaje przydatna. Uwaga tylko na szczegóły.

Jeśli twoja praca ma charakter twórczy, priorytety często przechodzą przez fazę niepewności. Wtedy celem nie jest natychmiastowy wynik, tylko przejście przez kolejne etapy: szkic, wersja robocza, recenzja, iteracja, dopracowanie. To nadal jest domykanie, tylko na poziomie etapu.

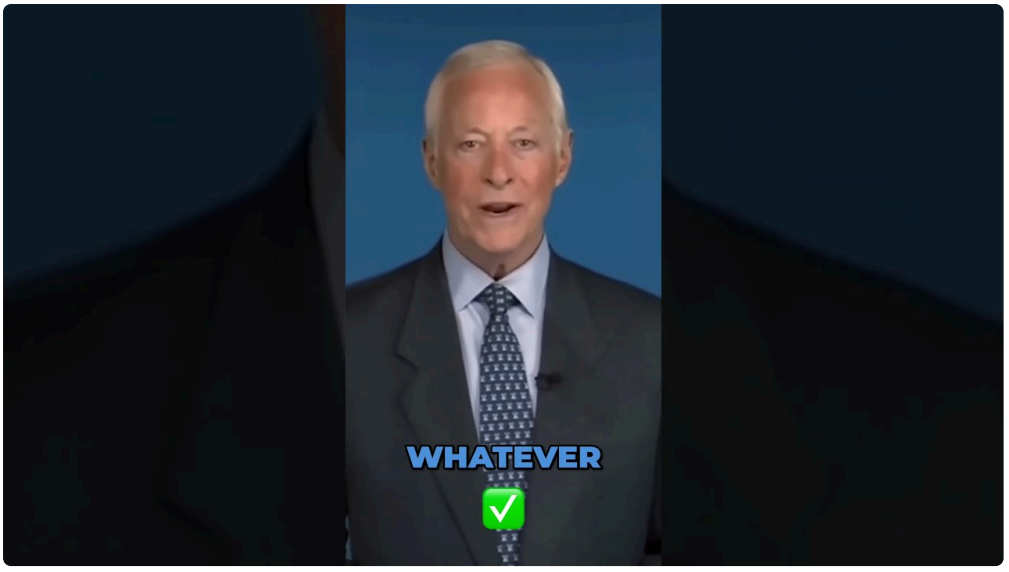

Jeśli twoja praca polega głównie na kontakcie z ludźmi, w praktyce największym zagrożeniem jest „wciąganie” w cudze problemy. Organizacja wtedy oznacza granice: co robisz, co delegujesz, co odkładasz i jak szybko dajesz odpowiedzi. Priorytety nie znikają, tylko zmienia się ich forma: w decyzjach o czasie i odpowiedzialności.

W obu przypadkach działa to samo: system ma pomagać ci wracać do właściwej kolejności działań.

Zamiast ambicji, wybierz rytm

Najbardziej realistyczna część wdrażania kroków Tracy to zgodzenie się, że organizacja nie jest jednorazowym projektem. To nawyk i rytm. Raz na jakiś czas trzeba zrobić porządki, dopasować cele, skorygować priorytety i zamknąć to, co już domknąć się da.

Jeśli miałbym wskazać jedną wspólną cechę tych siedmiu kroków, to byłaby nią decyzyjność. To nie jest system dla fanów narzędzi. To jest system, który pomaga podejmować właściwe decyzje o tym, co robisz teraz, co jutro, a czego nie robisz wcale.

Brian Tracy od lat podkreśla, że wynik bierze się z koncentracji na działaniach, które naprawdę przesuwają sprawy do przodu. Kiedy wprowadzasz te kroki w swoje życie, przestajesz być zakładnikiem kolejnych bodźców. Stajesz się osobą, która planuje dzień pod cele, domyka zadania i utrzymuje tempo bez bezsensownego pośpiechu. A to, wbrew pozorom, jest jedna z najtrudniejszych i najbardziej cennych umiejętności w pracy i poza nią.